

Sygn. akt XII C 2374 / 18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Piotr Józwik**

po rozpoznaniu w dniu 14.01.2022 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. P. (1)**

przeciwko **W. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **107.310,44 zł** (sto siedem tysięcy trzysta dziesięć złotych, czterdzieści cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25.05.2019 r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **9.903,69 zł** kosztów procesu.

XII C 2374 / 18

UZASADNIENIE

Powód M. P. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego W. P. 163.196,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.03.2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jako 17-latek w 2002 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznał rozległych urazów ciała, co miało negatywny wpływ również na jego psychikę, tj. skutkowało zaburzeniami osobowości i zachowania. Gwarancyjnie odpowiedzialny do naprawienia szkody ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny przyznał powodowi rentę wyrównawczą. Renta ta była wypłacana na rachunek bankowy pozwanego (ojca powoda). Pozwany zobowiązał się przechować środki powoda, ponieważ powód miał świadomość tego, że z uwagi na swoje okresowe problemy psychiczne istniało ryzyko, iż mógłby otrzymane pieniądze roztrwonić. Renta wyrównawcza miała stanowić w całości materialne zabezpieczenie powoda na przyszłość, w szczególności zostać przeznaczona na zakup mieszkania dla powoda. Wolą stron było, aby pozwany sprawował pieczę nad powierzonymi mu środkami pieniężnymi bez możliwości dysponowania nimi na jakikolwiek cel wyraźnie nie uzgodniony z powodem (do tego rodzaju uzgodnień w tym przedmiocie nigdy zresztą nie doszło).

Na początku 2018 r. na skutek utraty zaufania wynikającej ze złożonej sytuacji rodzinnej powód wystąpił do pozwanego o zwrot przechowywanych przez niego środków, płaconych od 2007 r. przez (...) tytułem renty. Pozwany

odmówił temu, nie podając szerszego uzasadnienia. Powód wystąpił wówczas do (...) o dalsze wypłacanie renty na rachunek bankowy matki powoda M. P. (2).

Powód podniósł, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy nienazwanej – mieszanej, łączącej w sobie cechy przechowania (art. 835 kc) i depozytu nieprawidłowego (art. 845 kc). Umowa została zawarta ustnie i potwierdzona praktyką jej wykonywania przez ponad 10 lat. Ani z przepisów szczególnych ani z umowy lub okoliczności nie wynika, aby pozwany przechowawca mógł rozporządzać przedmiotem przechowania.

Na podstawie art. 845 kc i 720 § 1 kc przechowawca obowiązany jest zwrócić taką samą ilość pieniędzy, jaką otrzymał na przechowanie. Składający może w każdym czasie żądać zwrotu.

W odpowiedzi na pozew pozwany W. P. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Zgłosił zarzut częściowego przedawnienia roszczenia, tj. co do renty powoda w kwocie

18.613,29 zł, przekazanej na rachunek pozwanego przed dniem 01.01.2009 r. Niezależnie od powyższego pozwany wskazał, że kwota ta została w całości przeznaczona na finansowanie potrzeb powoda za jego wiedzą i zgodnie z jego wyraźnym życzeniem. W 2008 r. pozwany i powód kupili na współwłasność samochód osobowy O. (...) za 18.000 zł. W 2014 r. po nabyciu przez powoda uprawnień do zniżek z tytułu ubezpieczenia samochód został formalnie przekazany na wyłączną własność powoda.

Ponadto w okresie od 2003 r. do końca 2008 r. pozwany finansował bieżące utrzymanie powoda – za okres od 10.2003 r. do końca 2008 r., tj. przez 63 miesiące, koszty te wyniosły 31.500 zł.

Odnosząc się do pozostałego roszczenia powoda w kwocie 144.583 zł, pozwany zakwestionował to roszczenie w całości.

Pozwany podniósł, że środki przyznane przez (...) stanowiły rentę wyrównawczą, a zatem pieniądze te stanowiły ekwiwalent utraconych dochodów powoda, które mógłby uzyskać, gdyby nie wypadek. W 2009 r. powód miał już 25 lat. Pieniądze przekazywane przez (...) pozwany zgodnie z ustaleniami stron przeznaczał na koszty utrzymania powoda.

Powód otrzymuje rentę z (...), z której zaspokaja swoje potrzeby (rozrywka, spotkania z przyjaciółmi), nie pokrywa zaś kosztów mieszkania czy wyżywienia.

W dniu 28.02.2014 r. na prośbę powoda pozwany przełał mu 58.000 zł.

Na skutek pogorszenia relacji pomiędzy pozwanym a jego żoną M. P. (2) powód zajął wobec pozwanego wrogię stanowisko i w lutym 2018 r. zażądał w gotówce zwrotu renty wypłacanej przez (...). Pozwany uczynił zadość temu żądaniu i przekazał powodowi całość środków, jaki w ogóle posiadał w tym czasie. W dniu 16.02.2018 r. pozwany wypłacił 41.000 zł i kwotę tę przekazał powodowi.

Pozostała renta wyrównawcza powoda wypłacona przez (...) od 01.01.2009 r. do 31.03.2018 r. na rachunek bankowy pozwanego, tj. 45.583 zł, została w całości wydana na pokrycie kosztów utrzymania powoda zgodnie z ustaleniami stron.

Pozwany wskazał, że pokrył:

- składki za ubezpieczenie powoda NNW w (...) 1.866 zł łącznie,
- koszty ubezpieczenia samochodu O. (...) – 7.357 zł łącznie,
- koszty przeglądów samochodu, zakupu części, itp. – 735 zł + 2.000 zł,
- dwukrotne wyjazdy z powodem na wycieczki zagraniczne – 4.000 zł,

- remont pokoju powoda w mieszkaniu przy ul. (...) – 10.000 zł,
  - pieniądze przekazane powodowi przez W. (...), kiedy powód wyjechał do Niemiec w 2015 r. – 2.465,18 zł oraz koszt przekazu – 183 zł,
  - wydatki na wyżywienie powoda – 114 miesięcy x 400 zł = 45.600 zł,
  - koszty utrzymania mieszkania:
    - w okresie 2009-2013 – ok. 10.000 zł przypadające na powoda,
    - w roku 2014 – 2.544,51 zł przypadające na powoda,
    - w roku 2015 – 2.680 zł przypadające na powoda,
    - w roku 2016 – 2,953,22 zł przypadające na powoda,
    - w roku 2017 – 3.131,35 zł przypadające na powoda,
    - w roku 2018 – 1.477,17 zł przypadające na powoda,
- tj. łącznie 10.374,25 zł.

Z tego wyliczenia wynika, że roszczenie powoda jest całkowicie bezzasadne.

Na rozprawie w dniu 25.06.2019 r. pełnomocnik powoda podniósł, że wypłata 50.000 zł w roku 2014 r. nie dotyczyła depozytu będącego przedmiotem tej sprawy, ale środków otrzymanych wcześniej tytułem odszkodowania. Zakwestionował stanowisko, jakoby strony uzgodniły, że ze środków zdeponowanych na rachunku pozwanego miały być pokrywane koszty bieżącego utrzymania powoda, opłaty za mieszkania, media, koszty wyżywienia, koszty remontu pokoju powoda. Podniósł, że nie kwestionuje zwrotu 50.000 zł w roku 2014, jednakże zwrot ten dotyczył depozytu w postaci otrzymanego wcześniej odszkodowania.

Wskazał, że zamierza zmienić powództwo w ten sposób, aby wprowadzić do niego nową podstawę faktyczną, tj. oprócz zwrotu depozytu zwrot środków wpłaconych na rachunek pozwanego tytułem odszkodowania należnego powodowi od (...).

W piśmie procesowym z dnia 13.09.2019 r. (k. 183-185) powód zmienił powództwo w ten sposób, że wskazał nową, ewentualną jego podstawę faktyczną w postaci łączącej strony umowy przechowania środków pieniężnych pochodzących z odszkodowania uzyskanego przez powoda od (...) w kwocie nie mniejszej niż 184.663,20 zł.

Wskazał, że tytułem naprawienia szkody na osobie powoda na rachunek bankowy pozwanego U. (...) przekazał do końca 2007 r. sumę nie mniejszą niż 184.663,20 zł, w tym 64.000 zł wypłacone dobrowolnie w 2005 r. oraz 120.663,20 zł zapłacone na skutek wyroku SO we Wrocławiu z dnia 14.06.2007 r., I C 386/07. Przelewy powyższych kwot na rachunek bankowy pozwanego były wynikiem ukształtowania pomiędzy stronami analogicznego, jak opisany w pozwie, stosunku przechowania nieprawidłowego środków pieniężnych. Charakter obu umów przechowania był przy tym ten sam, tj. obejmował nieodpłatną pieczę pozwanego nad powierzonymi mu środkami pieniężnymi bez możliwości dysponowania nimi na jakikolwiek cel wyraźnie nie uzgodniony z powodem.

Powód uznał za zwróconą mu sumę 91.560,64 zł (58.000 zł + 33.560,64 zł związane z zakupem i utrzymaniem samochodu, wycieczkami zagranicznymi i ubezpieczeniem samego powoda).

Podniósł, że, jeśli uznać za zwrócone w części środki z jednego depozytu, to w dalszym ciągu nierozliczona jest druga z umów przechowania.

Powód wskazał, że kwestionuje jedynie zasadność odliczenia od dochodzonej sumy środków, które pozwany miał spożytkować na koszty jego utrzymania, remont pokoju i zakupu sprzętów, nie kwestionując podanych przez pozwanego wartości. Zakwestionował również otrzymanie w gotówce kwoty 41.000 zł oraz przekazania mu środków przekazem podczas pobytu w Niemczech.

W piśmie procesowym z dnia 11.10.2019 r. (k. 196-201) pozwany zakwestionował stanowisko powoda.

Zarzucił, że nowe twierdzenia i dowody zawarte w piśmie z dnia 13.09.2019 r. są spóźnione jako złożone po upływie określonego terminu 14 dni, który upłynął 25.06.2019 r.

Podniósł zarzut przedawnienia co do wszelkich kwot wypłaconych przez (...) tytułem odszkodowania.

Następnie podniósł, że powód roszczenia wobec (...) dochodził nie osobiście, lecz z udziałem pełnomocników. W postępowaniu przedsądowym powód zlecił dochodzenie roszczenia G. O., wynagrodzenie wyniosło 25 % dochodzonego roszczenia. W sprawie I C 386/07 powód działał przez pełnomocnika – radcę prawnego J. P., którego wynagrodzenie również wyniosło 25 % dochodzonego odszkodowania. Także podwyższenie renty wyrównawczej zostało dokonane na skutek działań pełnomocnika, który pobrał dodatkowe wynagrodzenie – 3.000 zł.

Część kwoty uzyskanej z odszkodowania została zainwestowana w fundusz inwestycyjny, ewentualnie lokatę, w (...) S.A.

Pozwany podtrzymał swoje stanowisko w kwestii ponoszenia kosztów utrzymania powoda.

W piśmie procesowym z dnia 24.02.2020 r. (k. 215-217) powód wskazał, że pozwany przechowywał środki powoda w łącznej kwocie 358.394,60 zł, z czego powód uznaje za zwrócone lub wydatkowane za jego zgodą środki o wartości 129.202,96 zł. Pozostaje 299.191,64 zł, co z naddatkiem wyczerpuje aktualne żądanie pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 29.07.2021 r. (k. 269-272) pozwany podniósł, że wynagrodzenia pełnomocników wyniosły łącznie co najmniej 46.165,80 zł, koszty postępowania w sprawie I C 386/07 – 14.746,45 zł, wynagrodzenie za podwyższenie renty wyrównawczej – 3.000 zł, lokata w (...) S.A. – 30.000 zł, koszty utrzymania powoda od marca 2005 r. do końca 2008 r. – 40.800 zł. Łącznie zatem w latach 2005-2008 na rzecz powoda wydatkowane zostało 141.778,25 zł z wypłaconego przez (...) odszkodowania. Z renty wyrównawczej od stycznia 2009 r. do 30.06.2018 r. zostały pokryte koszty utrzymania i inne wydatki powoda w łącznej kwocie co najmniej 93.338,07 zł, a także przekazane powodowi 58.000 zł i 41.000 zł.

W piśmie procesowym z dnia 16.12.2021 r. (k. 307-308) powód wskazał, że suma depozytów wyniosła 358.394,60 zł, z czego za zwrócone powód uznaje:

- 121.241,73 zł (lokaty, samochód i ubezpieczenia, wycieczki),
- 38.044 zł (koszty procesu i obsługi prawne).

Pozostaje 199.108,87 zł. Powód nie uznaje za zwrócone 151.122,40 zł (zwrot depozytu 41.000 zł, przekaz do Niemiec, koszty utrzymania powoda, remont pokoju i zakup sprzętów).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W dniu 13.05.2002 r. M. P. (1), ur. (...), uległ wypadkowi komunikacyjnemu spowodowanemu przez nieznanego sprawcę, w wyniku którego doznał uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia, tj. stłuczenia i obrzęku mózgu, stłuczenia pnia mózgu, krwiaka podpajęczynówkowego, tętniaka tętnicy prawej okołospoidłowej, złamania łuski prawej kości skroniowej, złamania kości czołowej po stronie prawnej, złamania zatok szczękowych oraz sitowia, złamania kości nosa, stłuczenia klatki piersiowej oraz płuca lewego, otwartego złamania wieloodłamowego z przemieszczeniem odłamów kości przedramienia prawego, zwichnięcia stawu biodrowego.

Na skutek wypadku powód nie ukończył liceum ogólnokształcącego, z uwagi na problemy z koncentracją i zapamiętywaniem. Nie był w stanie samodzielnie funkcjonować, wymagał opieki rodziców, stał się nadpobudliwy, nerwowy, popadał w stany otępienia, często po sobie następujące stanu euforyczne na przemian z depresją.

Powód jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej.

/ dowód: dokumentacja medyczna, opinie, protokoły przesłuchania świadków w aktach sprawy I C

386/07; wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14.06.2007 r. z uzasadnieniem /

Pismem z dnia 22.03.2005 r. U. (...) zawiadomił powoda o przyznaniu mu zadośćuczynienia w kwocie 64.000 zł.

/ dowód: pismo z dnia 22.03.2005 r. – k. 186 /

Pismem z dnia 08.02.2007 r. U. (...) zawiadomił powoda o przyznaniu mu świadczenia z tytułu utraconego dochodu za okres od 01.09.2004 r. do 31.03.2007 r. w kwocie 5.006,10 zł.

/ dowód: pismo z dnia 08.02.2007 r. – k. 10 /

Powód wystąpił przeciwko U. (...) w W. o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania.

Wyrokiem z dnia 14.06.2007 r., I C 386/07, Sąd Okręgowy we Wrocławiu:

I. zasądził od U. (...) na rzecz M. P. (1) 120.663,20 zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 12.000 zł od dnia 23.03.2005 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 663,20 zł od dnia 26.05.2006 r. do dnia zapłaty;

II. ustalił odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki wypadku powoda z dnia 13.05.2002 r.;

III. oddalił dalej idące powództwo;

IV. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 7.054,55 zł kosztów procesu;

V. nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa 360 zł kosztów sądowych.

Zasądzone należności stanowiły dalsze zadośćuczynienie (ponad wypłacone 64.000 zł) oraz zwrot kosztów leczenia.

Od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14.06.2007 r. powód złożył apelację. Wyrokiem z dnia 16.10.2007 r., I ACa 963/07, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację.

W sprawie I C 386/07 powód poniósł koszty: opłatę sądową od pozwu – 9.036 zł, zaliczkę na koszty opinii – 1.110 zł. Koszty postępowania sądowego w sprawie I C 386/07 stanowiły: opłata od pozwu – 9.036 zł, zaliczka – 1.110 zł, opłata od apelacji – 2.925 zł.

/ dowód: odpis wyroku SO z dnia 14.06.2017 r., I C 386/07, z uzasadnieniem – k. 187-190; akta

sprawy I C 386/07 /

W sprawie I C 386/07 pełnomocnikiem powoda był radca prawny J. P. na podstawie umowy zlecenia zawartej w dniu 28.02.2006 r.

Umowa ta przewidywała wynagrodzenie w wysokości czterokrotności stawek minimalnych przewidzianych rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, powiększone o obowiązujący podatek VAT.

Radca prawny J. P. otrzymał od powoda:

- w dniu 08.03.2006 r. – 2.928 zł,

- w dniu 01.12.2006 r. – 4.600 zł.

/ dowód: pismo z dnia 29.09.2021 r. – k. 294; umowa zlecenia z dnia 28.02.2006 r. – k. 295-296;

pokwitowania – k. 297-298 /

Pismem z dnia 08.08.2007 r. U. (...) poinformował powoda, że przyznał mu wyrównanie renty za okres od 01.06.2008 r. do 30.09.2008 r. w

kwocie 910,76 zł.

Świadczenie to wpłynęło na rachunek bankowy pozwanego w dniu 13.08.2008 r.

/ dowód: historia rachunku bankowego – k. 17; pismo z dnia 08.08.2008 r. – k. 18 /

W 2008 r. W. P. i M. P. (1) nabyli na współwłasność samochód osobowy O. (...), rok prod. (...), nr rej. (...).

W 2011 r. M. P. (1) stał się jedynym właścicielem samochodu.

/ dowód: karta pojazdu nr (...) – k. 56-57; zeznania świadków: M. P. (2)

(częśc.) – e-protokół z dnia 25.06.2019 r. 00:15:10-00:48:54 k. 171-172 i 174, M.

C. (częśc.) – e-protokół z dnia 25.06.2019 r. 00:48:54-01:07:45 k. 172-174; zeznania

powoda M. P. (1) – e-protokół z dnia 06.08.2021 r. 00:05:14-00:29:09 k. 275-

277 i 281 /

Pismem z dnia 24.09.2008 r. U. (...) poinformował pełnomocnika powoda r.pr. J. P., że uznał za zasadne przyznanie powodowi renty uzupełniającej od momentu ukończenia szkoły, tj. od 01.09.2003 r., uznając za niezasadne roszczenie o przyznanie renty od 01.09.2002 r.

/ dowód: pismo z dnia 24.09.2008 r. – k. 11-12 /

Dnia 29.10.2008 r. na rachunku bankowym M. P. (1) w (...) S.A. została założona lokata w kwocie 28.877,89 zł.

/ dowód: historia rachunku bankowego – k. 290 /

Pismem z dnia 14.02.2011 r. U. (...) poinformował pełnomocnika powoda r.pr. J. P., że od 01.12.2010 r. wysokość renty uzupełniającej powoda wynosi 1.419 zł i że przyznał powodowi wyrównanie renty za okres od 01.12.2010 r. do 31.03.2011 r. w kwocie 5.676 zł.

/ dowód: pismo z dnia 14.02.2011 r. – k. 13 /

Pismem z dnia 11.01.2013 r. U. (...) poinformował powoda o przyznaniu mu renty za okres od 01.12.2012 r. do 31.03.2013 r. w kwocie 5.676 zł.

/ dowód: pismo z dnia 11.01.2013 r. – k. 14 /

W dniu 28.02.2014 r. W. P. przelał na rachunek lokaty prowadzony na rzecz M. P. (1) 58.000 zł.

/ dowód: potwierdzenie przelewu – k. 58 /

Orzeczeniem nr (...) z dnia 25.01.2016 r. lekarz orzecznik (...) uznał M. P. (1) za całkowicie niezdolnego do pracy 31.01.2021 r.

/ dowód: orzeczenie z dnia 25.01.2016 r. – k. 9 /

W dniu 13.02.2018 r. pozwany zapłacił 969,76 zł na rzecz (...) S.A. z tytułu polisy ubezpieczenia nr (...).

/ dowód: historia rachunku bankowego – k. 59 i 62; potwierdzenie – k. 61 /

W latach 2015-2018 U. (...) wypłacił powodowi po 4.257 zł w każdym kwartale.

/ dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 08.06.2018 r. z załącznikiem – k. 15-16; historia rachunku bankowego – k. 63 /

W okresie 01.12.2006 r. – 30.11.2018 r. M. P. (1) był ubezpieczony od Następstw Nieszczęśliwych Wypadków w (...) suma ubezpieczenia 20.000 zł, składka roczna 186,60 zł.

/ dowód: zaświadczenie z dnia 16.05.2019 r. – k. 60 /

Powód zamieszkiwał wraz z rodzicami i młodszym bratem M.. Ponieważ po wypadku był splątany, nieodpowiedzialny, uzgodnił z rodzicami, że należne mu od U. (...) będą wypłacane na rachunek bankowy jego ojca W. P..

M. P. (1) otrzymuje z Z. (...) rentę socjalną w kwocie kilkuset złotych, którą sam dysponuje i wydaje na swoje potrzeby, tj. papierosy, buty, itp.

Powód zaczął domagać się od pozwanego wypłaty pieniędzy, dopytywał się, ile jest tych środków. Pozwany przekazał mu wówczas przelew na 58.000 zł.

Pozwany przeprowadził remont mieszkania. Do pokoju zajmowanego przez powoda zostały zakupione meble o wartości 5.000 zł oraz sprzęt RTV. Koszt remontu wyniósł 10.000 zł.

M. P. (2) zajmowała się prowadzeniem domu, zakupami żywnościowymi, W. P. pokrywał opłaty za mieszkanie i media. Zabierał syna na wycieczki zagraniczną.

/ dowód: zeznania świadków: M. P. (2) (część.) – e-protokół z dnia 25.06.2019 r.

00:15:10-00:48:54 k. 171-172 i 174, M. C. (część.) – e-protokół z dnia

25.06.2019 r. 00:48:54-01:07:45 k. 172-174; zeznania powoda M. P. (1) – e-

protokół z dnia 06.08.2021 r. 00:05:14-00:29:09 k. 275-277 i 281; zeznania pozwanego

W. P. – e-protokół z dnia 06.08.2021 r. 00:29:10-00:59:30 /

Pozwany ze swojego rachunku bankowego dokonał następujących płatności:

- 16.02.2011 r. – 949 zł – (...) S.A. – nr polisy (...),

- 15.02.2013 r. – 1.244 zł – (...) S.A. – polisa OC,
- 12.02.2014 r. – 731 zł – (...) S.A. – nr polisy (...),
- 04.12.2014 r. – 1.024 zł – P. W., M. rezerwacja (...),
- 16.12.2014 r. – 1.500 zł – (...) sp. z o.o. – (...),
- 26.01.2015 r. – 2.465,18 zł – przekaz (...),
- 26.01.2015 r. – 183 zł – opłata za przekaz (...),
- 10.02.2015 r. – 751 zł – (...) S.A. – M. P. (1) polisa kom hit (...) od 16.02.2015 do 15.02.2016,
- 14.02.2017 r. – 1.011,88 zł – P. (...),
- 31.03.2017 r. – 1.500 zł – I. Galeria (...).

Ponadto pozwany wypłacił gotówkę:

- 19.02.2012 r. – 200 zł,
- 20.02.2012 r. – 700 zł,
- 15.05.2015 r. – 10.000 zł,
- 11.02.2016 r. – 700 zł,
- 30.03.2017 r. – 1.900 zł,
- 16.02.2018 r. – 40.000 zł,
- 17.02.2018 r. – 1.000 zł,

/ dowód: historia rachunku bankowego – k. 59, 63-74 /

Pozwany ze swojego rachunku bankowego pokrywał koszty utrzymania mieszkania przy ul. (...) we W. oraz koszty dostawy mediów ((...) sp. z o.o. – Wspólnota Mieszkaniowa, (...) S.A., (...) S.A., (...) sp. z o.o.,

(...) sp. z o.o., (...) S.A.) w wysokości:

- w 2014 r. – 9.628,75 zł,
- w 2015 r. – 10.596,65 zł,
- w 2016 r. – 11.813,41 zł,
- w 2017 r. – 12.626,78 zł,
- w 2018 r. – 5.988,34 zł,

tj. łącznie 50.653,93 zł.

/ dowód: historia rachunku bankowego – k. 75-158 /

Na początku 2018 r. małżonkowie P. popadli w konflikt. W. P. wyprowadził się ze wspólnego mieszkania. Powód zażądał wówczas przekazania mu pieniędzy wypłaconych przez U. (...) na rachunek bankowy pozwanego i podjął

decyzję, że dalsze wypłaty będą dokonywane na rachunek bankowy M. P. (2). W. P. dokonywał płatności za mieszkanie i media do lipca 2018 r.

/ dowód: zeznania świadków: M. P. (2) (część.) – e-protokół z dnia 25.06.2019 r.

00:15:10-00:48:54 k. 171-172 i 174, M. C. (część.) – e-protokół z dnia

25.06.2019 r. 00:48:54-01:07:45 k. 172-174; zeznania powoda M. P. (1) – e-

protokół z dnia 06.08.2021 r. 00:05:14-00:29:09 k. 275-277 i 281; zeznania pozwanego

W. P. – e-protokół z dnia 06.08.2021 r. 00:29:10-00:59:30 /

Pismem z dnia 02.03.2018 r. r.pr. J. P. poinformował U. (...), że począwszy od dnia doręczenia pisma wnosi o wypłatę renty wyrównawczej należnej M. P. (1) na rachunek bankowy matki poszkodowanego M. P. (2) i doręczenie mu zestawienia dotychczas wypłaconych kwot pieniężnych tytułem renty wyrównawczej.

/ dowód: pismo z dnia 02.03.2018 r. – k. 19 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Powód ostatecznie dochodzi rozliczenia środków otrzymanych od U. (...) tytułem naprawienia szkody na osobie majątkowej i niemajątkowej doznanej w wyniku wypadku komunikacyjnego z 2002 r., a wypłaconych przez Fundusz na

rachunek bankowy pozwanego.

Pomiędzy stronami nie było w istocie sporu co do tego, że pieniądze wypłacane były przez Fundusz na rachunek bankowy pozwanego z uwagi na stan zdrowia powoda po wypadku, zaburzenia o charakterze psychicznym, intelektualnym, które powodują, iż nie jest on stanie w pełni samodzielnie gospodarować swoimi zasobami. Zdeponowanie tych środków na rachunku bankowym pozwanego miało stanowić swoiste zabezpieczenie majątkowe powoda na przyszłość.

Pomiędzy stronami nie było też sporu co do kwalifikowania łączącego je stosunku prawnego, jako stosunku prawnego przechowania (art. 835 kc) z elementami przechowania nieprawidłowego (art. 845 kc), jak również co do tego, że powód zażądał zwrotu powierzonych pozwanemu środków, co oznacza rozwiązanie stosunku przechowania. Zgodnie z art. 844 § kc składający może w każdym czasie żądać zwrotu rzeczy oddanej na przechowanie. Przepis ten ma charakter dyspozytywny, strony umowy przechowania mogą uzgodnić, że przechowanie będzie miało charakter terminowy lub bezterminowy, mogą też uzgodnić, że zwrot nastąpi od razu lub po jakimś czasie (po upływie okresu wypowiedzenia).

Wezwanie przechowawcy do zwrotu depozytu oznacza powstanie po jego stronie niezwłocznie (art. 455 kc) obowiązku zwrotu tego depozytu.

Pozwany jako przechowawca powinien wykazać, że zwrócił całość przechowywanych środków albo że środki te w całości lub części wydatkował zgodnie z porozumieniem stron, w szczególności w celu zaspokojenia potrzeb składającego. W przypadku depozytu nieprawidłowego, a takim z reguły jest depozyt pieniężny, wynika to z uprawnienia przechowawcy do rozdysponowania przechowanymi przedmiotami.

Rozliczenie środków powierzonych pozwanemu odbyło się już wcześniej poprzez realizację wydatków na potrzeby powoda. Sporne były kwoty takich wydatków, ale przede wszystkim dopuszczalność ich pokrycia przez pozwanego ze środków powoda.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego sprawy na podstawie materiału dowodowego obejmującego dokumenty przedłożone przez strony oraz częściowo zeznania świadków i samych stron. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc sąd ocenia całość materiału sprawy, co jest pojęciem szerszym od materiału dowodowego i obejmuje także twierdzenia i stanowiska stron. Sąd wziął zatem pod uwagę sposób rozliczenia przedstawiany przez powoda, w szczególności te wydatki i koszty, co do których powód uznał, że należącego do niego środki zostały prawidłowo rozliczone poprzez pokrycie tychże kosztów i wydatków.

Łączne należności otrzymane przez powoda od U. (...) wyniosły 358.294,60 zł, w tym:

- 64.000 zł – zadośćuczynienie,
- 120.663,20 zł – zadośćuczynienie i odszkodowanie zasądzone w sprawie I C 386/07.
- 3.390,08 zł + 90,48 zł - odsetki zgodnie z wyrokiem w sprawie I C 386/07,
- 7.054,55 zł – koszty procesu zasądzone w sprawie I C 386/07.

Te wartości nie były między stronami sporne, strony różniły się natomiast co do wyników rozliczenia.

Powód ostatecznie nie kwestionował rozliczeń związanych z zakupem samochodu, ponoszeniem kosztów ubezpieczenia i przeglądów samochodu, wycieczek zagranicznych, uznał też za zwrócone środki przekazane w 2008 r. na lokatę – 29.681,09 zł oraz w 2014 r. – 58.000 zł. Pozwany zwrócił zatem powodowi lub przekazał na uzgodnione wydatki 121.241,73 zł.

Następnie należy uwzględnić koszty związane z dochodzeniem przez powoda od U. (...) naprawienia szkody.

Powód otrzymał od (...) bezsporną część zadośćuczynienia w kwocie 64.000 zł. Wynagrodzenie działającego w jego imieniu G. K. mogło wynieść 10 % tej sumy, tj. 6.400 zł. Sam G. K. poinformował Sąd, iż nie pamięta sprawy powoda, nic nie wskazuje, aby jego wynagrodzenie miało sięgnąć 25 % uzyskanego świadczenia. Prowizja na tym poziomie byłaby rażąco wygórowana.

Wynagrodzenie r.pr. J. P. mogło wynieść 30.744 zł (4 x 3.600 zł stawki minimalnej za I instancję + 4 x 2.700 zł stawki minimalnej za II instancję) oraz 3.000 zł za czynności związane z podwyższeniem renty wyrównawczej.

Koszty postępowania sądowego w sprawie I C 386/07 stanowiły: opłata od pozwu – 9.036 zł, zaliczka – 1.110 zł, opłata od apelacji 2.925 zł, tj. łącznie 13.071 zł, powód zaś wskazał na 9.036 zł opłaty i 2.040 zł zaliczki.

Łącznie wydatki związane z dochodzeniem roszczeń odszkodowawczych wyniosły 51.220 zł.

Za usprawiedliwione należy uznać stanowisko pozwanego w zakresie rozliczenia kosztów utrzymania powoda obejmujących wydatki na jego wyżywienie lub inne potrzeby oraz wydatki związane z kosztami utrzymania mieszkania, dostawy mediów, itp.

W pełni trafnie pozwany wywodzi, że renta wyrównawcza powoda, związana z utratą przez niego możliwości zarobkowych, stanowi tego rodzaju świadczenie, którego zasadniczym celem jest zapewnienie powodowi źródła utrzymania (dochodu) w celu zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Powód jest osobą pełnoletnią od 11.10.2002 r. Uwzględniając nawet kilka lat na dalszą edukację i praktykę w celu uzyskania zawodu i zatrudnienia, co najmniej od okresu 2007-2008 powód uzyskiwałby dochody z własnej pracy lub działalności i ponosił swoje koszty utrzymania. Jeżeli chodzi o mieszkanie, albo wynająłby bądź nabyłby mieszkanie albo zamieszkiwałby nadal z rodzicami. W każdej sytuacji powinien ponosić związane z tym koszty, takie jak opłaty za samo mieszkanie oraz media. Mieszkając z rodzicami, powinien się do takich wydatków dokładać w stosownej części. Co do zasady w sytuacji, w której osoba pełnoletnia z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, po stronie rodziców istnieje obowiązek alimentacyjny. Jednakże wobec powoda stan taki ulega istotnej modyfikacji, jako że uzyskuje on

z tytułu renty wyrównawczej i renty z (...) stałe dochody. Niesporne jest, że renta z (...) służy wyłącznie osobistym wydatkom powoda i pozostaje do jego dyspozycji. Natomiast renta wypłacana z (...) powinna zapewnić mu utrzymanie i zostać przeznaczona na zaspokojenie potrzeb powoda oraz partycypację w kosztach utrzymania mieszkania.

Pozwany w latach 2014-2018 wydatkował na opłaty za mieszkanie i media łącznie 50.653,93 zł. Ponieważ mieszkanie zajmowały cztery osoby, na powoda przypadłoby 25 %, tj. 12.663,48 zł. Pozwany zgłosił do rozliczenia 10.374,25 zł. Za okres wcześniejszy – 2009-2013 – koszty te mogły wynieść ok. 10.000 zł wskazanych przez pozwanego. Zasadne jest również uwzględnienie kosztów wyżywienia powoda wyliczonych orientacyjnie jako 114 m-cy x 400 zł = 45.600 zł.

W odniesieniu do rozliczenia powyższych wydatków nie jest konieczne ich ściśle udowodnienie, w ocenie Sądu zastosowanie znajduje art. 322 kpc. Pozwany wykazał wysokość wydatków z okresu 2014-2018, w pozostałym zakresie możliwe jest również posłużenie się domniemaniem faktycznym z art. 231 kpc.

Za niewiarygodne uznał Sąd zeznania świadka M. P. (2) w zakresie, w jakim zmierzały one do stwierdzenia, że środki pochodzące z (...) miały zostać docelowo przeznaczone wyłącznie na zakup mieszkania dla powoda, w związku z czym rodzice powoda mieli pokrywać koszty jego utrzymania z własnych środków, pochodzących z uzyskiwanych przez nich wynagrodzeń za pracę.

Następnie za zasadne należy uznać odliczenie wydatków na remont i wyposażenie pokoju powoda. Nie ulega wątpliwości, że lokale mieszkalne wymagają co jakiś czas remontu, a także zmiany wyposażenia. Jak wynika choćby z zeznań świadka M. P. (2), koszt zakupu mebli wyniósł ok. 5.000 zł. Łącznie zaś remont (materiały, narzędzia, także wartość robocizny) oraz dalsze wyposażenie pokoju mogą generować dalszy koszt w kwocie 5.000 zł, czyli łącznie 10.000 zł.

Pozwany wskazał także na wydatek w łącznej kwocie 2.648,18 zł obejmujący przekaz na rzecz powoda przez (...) do Niemiec oraz opłatę za ten przekaz. Powód nie odniósł się do tego wydatku w określonym pełnomocnikowi terminie 14 dni do ustosunkowania się do odpowiedzi na pozew, co pozwala przyjąć fakt wydatku na potrzeby powoda realizowanego we wskazanym trybie przekazu zagranicznego za przyznany (art. 230 kpc).

Zatem ostateczne wyliczenie przedstawia się następująco: 358.394,60 zł minus 121.241,73 zł minus 51.220 zł minus 45.600 zł minus 20.374,25 zł minus 10.000 zł minus 2.648,18 zł = 107.310,44 zł.

Na akceptację nie zasługiwało natomiast stanowisko pozwanego co do przekazania powodowi 41.000 zł w gotówce. Pozwany wykazał, że wypłacił pieniądze ze swojego rachunku bankowego, co nie jest jednak równoznaczne z ustaleniem, że pieniądze zostały następnie przekazane pozwanemu lub innej osobie za pokwitowaniem.

Na początku roku 2018 zaistniał, a następnie nasilił się, konflikt w rodzinie P.. Pozwany wyprowadził się, zaś powód zażądał zwrotu pieniędzy i wystąpił do (...) z wnioskiem o dalsze wypłacanie środków na rachunek matki. W takiej sytuacji, jeżeli pozwany zmierzał do rozliczenia i przekazania powodowi pozostałych środków, powinien był uczynić to we właściwy sposób i odpowiednio udokumentować. Można było wykonać przelew na wskazany rachunek bankowy, powoda lub jego matki, zaś w wypadku wypłaty w gotówce należało uzyskać od odbiorcy pokwitowanie. Przyjmując na siebie zobowiązanie do przechowania środków, pozwany obowiązany był dochować należytej staranności (art. 355 § 1 kc). Obowiązek ten odnosi się także do zakończenia przechowania i zwrotu przechowywanych rzeczy uprawnionemu.

Za niewiarygodną uznał Sąd relację świadka R. R. (1), która zeznała, iż M. P. (2) rozповідаła, że pozwany zwrócił powodowi 41.000 zł. Zupełnie nie wiadomo, dlaczego matka powoda miałaby o tym mówić osobom trzecim. Niczym nieoparta jest relacja, że M. P. (2) miałaby to robić, będąc nietrzeźwą. Natomiast, jeżeli chodzi o wypłatę i przekazanie pieniędzy, świadek R. przedstawiła relację, niebędącą jej własnym spostrzeżeniem, jako że nie była obecna przy rzekomym przekazaniu pieniędzy, tylko najprawdopodobniej pochodzącą od pozwanego. Zeznania świadka R. nie są zatem dowodem bezpośrednim, stanowią tzw. świadectwo ze słyszenia (testus ex auditu). Należy też dodać, iż świadek nawiązała z pozwanym bliższe więzi emocjonalne i to za jej sprawą wyprowadził się z domu. Tym samym omawiane zeznania nie mają waloru obiektywności.

Także i zeznania samego pozwanego we wskazanym zakresie Sąd uznał za niewystarczające dla ustalenia, że doszło do rozliczenia, w tym zwrotu 41.000 zł.

Wprawdzie również wobec tego twierdzenia powód nie odniósł się w wyznaczonym terminie, mając jednak na uwadze wyniki całego postępowania i dalsze stanowisko powoda, Sąd uznał, że przyjęcie podnoszonego faktu jako przyznanego byłoby niesłuszne.

Reasumując powyższe, należy dojść do wniosku, iż pozwany – na którym spoczywał ciężar wykazania, że wywiązał się należycie z obowiązków przechowawcy – nie wykazał, aby po wezwaniu, stanowiącym wypowiedzenie stosunku przechowania, zwrócił powodowi przechowywane na jego rzecz pieniądze bądź też przedstawił prawidłowe i rzetelne rozliczenie powierzonych mu środków.

Sąd zasądził zatem od pozwanego na rzecz powoda 107.310,44 zł należności głównej.

Należnie powodowi na podstawie art. 481 kc odsetki za opóźnienie należy liczyć od dnia 25.05.2019 r., tj. po 14 dniach od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Przed wytoczeniem powództwa nie nastąpiło skuteczne wezwanie pozwanego do zapłaty.

Zażądanie przez powoda w lutym 2018 r. zwrotu pieniędzy stanowiło wypowiedzenie umowy

przechowania. Dopiero wówczas zaktualizował się obowiązek zapłaty, przy czym powód nie wyznaczył pozwanemu terminu, nie wynikał on też z właściwości zobowiązania (art. 455 kc). Za skuteczne wezwanie do zapłaty należy zatem uznać dopiero doręczenie pozwanemu odpisu pozwu.

Za niezasadny należy uznać zarzut przedawnienia. Przedawnienie roszczenia przechowawcy o zwrot przedmiotu przechowania należy liczyć dopiero od dnia zakończenia przechowywania, czyli w tej sprawie od lutego 2018 r. Do chwili wniesienia pozwu nie upłynął ani 10-letni ani nawet 3-letni termin przedawnienia. Nie można przyjąć, aby przedawnienie należało liczyć od jakiegokolwiek wcześniejszej daty. Niesłuszne byłoby przecież oczekiwanie, że uprawniony musi żądać zwrotu środków oddanych na przechowanie w ciągu maksymalnie dziesięciu lat, aby uniknąć przedawnienia.

W pozostałym zakresie powództwo jako nieusprawiedliwione podlegało oddaleniu.

Wobec częściowego uwzględnienia powództwa o kosztach procesu należało orzec zgodnie z wyrażoną w art. 100 kpc zasadą ich stosunkowego rozdzielenia.

Powód wygrał sprawę w 65,76 %, uzyskując zasądzenie 107.310,44 zł z żądanych 163.196,29 zł, pozwany odpowiednio w 34,24 %. Koszty procesu po stronie powoda objęły: opłatę sądową od pozwu – 8.160 zł, wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 5.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, opłatę od zażalenia – 1.632 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym ustalone zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 przywołanego rozporządzenia – 2.700 zł, tj. łącznie 17.909 zł, z czego 65,76 % wynosi 11.776,96 zł. Koszty pozwanego objęły: wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na tożsamej podstawie prawnej – 5.400 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, tj. łącznie 5.417 zł, z czego 34,24 % wynosi 1.873,27 zł. Różnica między wskazanymi kwotami wynosi 9.903,69 zł na korzyść powoda.

Mając powyższe na uwadze, Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.